

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra KIRKE-SPEJL

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 97.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig10val-shoot-idm139947087128848/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Kirke-Spejl

i det Ord, som Herren taler til os ved sine egne Indstiftelser, og som efter hans egen Oplysning er »Aand og Liv«, nu kan vi godt skjønne, at det hører til den guddommelige Naturs Orden, at Guds-Ordet, som er sig selv guddommelig bevidst, ikke behøver en andens Mund til at udtales, men udtaler sig selv, og kunde godt, naar han kun vilde, udtømme sig selv for Guddoms-Kraften, i det han ikke betragtede eller besad den som et Rov, men som sin himmelske Faders evige Kjærligheds-Gave, og kunde dog nedlægge sig selv som Sandheds-Ordets og Livs-Ordets Sæd i et troende Kvinde-Hjærte, saa den guddommelige og menneskelige Natur forligtes og forenedes i ham, og opvoxte menneskelig med Guds Aand til Guddoms-Fylden, og talte saa »Guds Ord«, som Johannes den Døber sagde, som intet andet Menneske kunde, med klar Bevidsthed i hele dets Kraft, som skrevet staar: han talende, saa skete det, han bød, saa stod det der.

Saaledes sammensmelter i Guds-Ordets evige Begreb Guds enbaarne Søn, som Faderens udtrykte Billede, med Guds Søns Ord, hvori han udtrykker sig selv; og Aabenbaringen i Ordet af andres Mund om Sønnens Kjødspaatagelse, den være sig profetisk eller historisk, bliver da ikke Guds-Ordet selv, men kun en timelig Gjenlyd af det evige Guds-Ord, som selv raader for sin Røst i Aanden, det Guds-Ord, som aabenbarede sig selv for Verden som Mennesket Jesus Kristus, og aabenbarer sig selv aandelig for Troen i Jesu Kristi Navn som Guds og Marias Søn: den gamle Gud og det ny Menneske under eet.

Derfor begynder den kristelige Aabenbarings Historie, ligesom den evangeliske Historie, med vor Herres Jesu Kristi Behudelse og Fødsel, og Troens Historie begynder ligesom den apostoliske Historie med Aands-Udgydelsen og Tros-Forkyndelsen; men den kristne Menigheds Historie begynder med Tros-Bekjendelsen ved Daaben, som er Menighedens aandelige Fødsel eller Gjenfødsels-Bad.

Her deler sig nu Kristus-Livets, ligesom i det hele Menneske-Livets, Historie med Nødvendighed i en indvortes, skjult og en udvortes, aabenbar Historie, hvoraf kun den sidste lader sig menneskelig kjende og bevidne; saa at naar man forveksler eller sammenblander begge, da enten fortæller man kun Æventyr eller udgiver dog sin egen indvortes Historie for Aandens, Troens og Menighedens, hvorved man vitterlig eller uvitterlig gjør sig selv til Kristus, Guds Søn, altsaa til Anti-Krist. Den